Tayo

Tayo també conegut com a "patois de Saint-Louis", és un crioll de base francesa parlat a Nova Caledònia. És la llengua comunitària d'una vila, Saint-Louis, que està situada a 17 kilòmetres de la capital Nouméa.[2]

Tayo	
Tipus	llengua, llengua criolla i llengua viva
Parlants	
900 (2009)[1] principalment a Nova Caledònia	
Parlat a	Illes Loyauté
Classificació lingüística	
llengua humana pidgins i criolls criolls basats en el francès	
Característiques	
Sistema d'escriptura	alfabet llatí
Institució de normalització	Acadèmia de les Llengües Canac
Codis	
ISO 639-2	cks
ISO 639-3	cks (http://www-01.sil.org/iso639-3/documentation.asp?id=cks)
Glottolog	tayo1238 (http://glottolog.org/resource/languoid/id/tayo1238)
Ethnologue.com	cks (http://www.ethnologue.com/language/cks)
IETF	cks

Des de 1860 Saint-Louis era una missió dels pares maristes que va atraure a les escoles de la missió grups de canacs que parlaven un nombre de llengües mútuament incomprensibles.[3] Saint-Louis també va ser un important centre agrícola on destacava la producció de sucre i rom.[4] Treballadors de diversos orígens ètnics i socials, com Vanuatu, Polinèsia Francesa i l'illa de la Reunió, Índia, Malàisia, Java (Indonèsia) i tan llunyans com Àfrica Occidental i Antilles, com així milers de convictes francesos treballaven la terra al voltant de la missió.

El tayo sorgí al voltant de 1920 de la necessitat d'una llengua de comunicació interètnica. El seu lèxic s'extreu principalment del francès (dels maristes, dels condemnats i, possiblement de les varietats de crioll de la Reunió parlat pels colons i treballadors contractats que van entrar en contacte amb els canacs de Saint-Louis).[5] La seva gramàtica i sintaxi està fortament influenciada per les llengües melanèsies dels primers habitants[3] però les estructures també són congruents amb varietats del francès, i, en certa manera, amb el crioll de la Reunió.[5] Endemés hi ha molts wallisians que el tenen com a segona llengua.

Vegeu també

- Llengües canac

Referències

1. Fitxa del Tayo (http://www.ethnologue.com/language/cks) a Ethnologue
2. Sabine Ehrhart. 1993. Le créole français de St-Louis (le tayo) en Nouvelle-Calédonie. Humburg : Buske.
3. Chris Corne. 1999. From French to Creole. The development of new vernaculars in the French colonial world. London : University of Westminster Press.
4. Bernard Brou. 1982. Lieux historiques de La Conception, Saint-Louis, Yahoué. Nouméa : Publications de la Société d'Études Historiques de la Nouvelle-Calédonie.
5. Karin Speedy. 2007. Colons, Créoles et Coolies : L'immigration réunionnaise en Nouvelle-Calédonie (XIXe siècle) et le tayo de Saint-Louis. Collection Lettres du Pacifique no. 7. Paris :

L'Harmattan.

Obtingut de «https://ca.wikipedia.org/w/index.php?title=Tayo&oldid=21351124»

La pàgina va ser modificada per darrera vegada el 20 juny 2019 a les 21:49.

El text està disponible sota la Llicència de Creative Commons Reconeixement i Compartir-Igual; es poden aplicar termes addicionals. Vegeu les Condicions d'ús. Wikipedia® (Viquipèdia™) és una marca registrada de Wikimedia Foundation, Inc.